זרע קודש — דברים

אלה הדברים כו' חשב כאן שבע חטאים שחטאו בשבע מקומות ולתקן אותם אנו חוגגין ז' ימי הפסח וחג השבועות ג"כ נחשב לז' ימים כי יש לו תשלומין כל שבעה וכן ז' ימי הסוכות לתקן השבע חטאים ולעתיד כשיתוקן בשלימות יהי' לנו מי"ז בתמוז עד ט"ב הכ"א יום יהי' לנו חג ויו"ט נגד הג' רגלים שכ"א שבעה.

במדרש אתמול אמר משה לא איש דברים אנכי ועכשיו אלה הדברים אשר דבר משה פי' הענין ע"פ מ"ש ז"ל שכל הימים שהי' ישראל נזופים במדבר לא נתיחד עמו הדיבור בלשון חיבה פא"פ שאין השכינה שורה בנביאים אלא בשביל ישראל ולכן כשהי' ישראל במצרים וי"ת הי' כביכול בהסתר פנים מהם אמר משה לא איש דברים אנכי שהבין מדיבור י"ת שאין לו דברים בלשון חיבה כראוי משא"כ עתה אחר הארבעים שנה שהי' ישראל במדבר וכבר קבלו התוה"ק וקרובים הם לכנס לארץ אמר אלה הדברים וזהו הי' תשובתו י"ת למשה מי שם פה לאדם או מי ישים אילם או חרש ואנוכי אהי' עם פיך כו' כמו שרמז לו מקודם ואמר בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה ותקבלו התוה"ק וי"ת ידבר לישראל בלשון חיבה ואז ידבר ה' פא"פ למשה:

במדרש אלה הדברים כו' י"ת שמו י"ת כו' כל הנחמות שאמר ישעי' בכפליים נחמו נחמו אנוכי הוא מנחמכם אמרו ז"ל בת הי' לאברהם אע"ה ובכל שמה ואמרו בכל בגי' בן כי הנה אתה אחד כו' ומי כעמך ישראל גוי אחד כי י"ת משפיע לנו מי"ג מדה"ר גי' אחד ואנו היינו נותנים למשכן י"ג דברים ג"כ כמנין אחד ולכן בחר לעצמו שמו י"ת שגי' כ"ו כמנין ב"פ אחד לרמז שמתיחד כביכול עמנו כמ"ש ואתם הדבקים בה' אלקיכם ולכן בחר לעצמו אותיות הוי' לשמו י"ת שהמילוי של אותיות אלו ג"כ הוי' כידוע במילוי שגי' ב"ן וזה שמרומז שמתיחד י"ת עמנו ומתפשט קדושתו י"ת בתוכנו וז"ש כי לא יטוש ה' את עמו בעבור הגדול שמו שמורה שי"ת מתיחד עמנו וז"ש בזוה"ק כגוונא כו' אוף הכי אתייחדת לתתא ברזא דאחד כו חד לקבל חד לתתא כגוונא דלעילא למהוי אחד באחד כו' כנ"ל ששמו י"ת גי' ב"פ אחד לרמז הנ"ל שמתייחד עמנו ואותיות שמו מורין ג"כ כ"ז במה שהמילוי הם אותיות עצמם של הוי' וז"ש בת הי' לו לאברהם אבינו בחי' כנס"י ובכל שמה כמ"ש שבכל גי' ב"ן רומז לשם ב"ן הנ"ל שהמילוי הם אותיות הוי' וזה עיקר הנחמה שיהי' לעתיד שיתגלה זה הבחי' ויפתח לנו י"ת גנזי חכמות אלקית הצפונות שאנו דבוקים בו י"ת למהוי אחד באחד ויתגלה דביקות האמיתי בו ית' כמו שמרמזים אותיות הכפל בשמו י"ת שהמילוי הם כפל אותיות הוי' וזה שאמרו שכל הנחמות שאמר ישעי' הכל בכפלים שבזה נכלל כל הנחמות במה שאנו דבוקים בו י"ת בחי' אחד באחד בחי' כפליים שבשמו ית' כנ"ל והנה י"ת ברא העולם בכ"ב אותיות התורה וזה הי' במחשבה הקדומה ולכן מחשבה במ"ק גי' כ"ב ולכן הכוונה בימים שבין המצרים בשם טדה"ד אותיות שלפני אותיות הוי' גי' כ"ב נגד כל אותיות התורה וזה בחי' ממעטי' בשמחה שאותיות מחשבה הם אותיות בשמחה הם במיעוט במ"ק ולעתיד יהי' בבחי' ריבוי ויתגלה מחשבה הקדומה ישראל עלו במחשבה ויהי' אותיות מחשבה אותיות בשמחה בריבוי ולכן כתיב כי בשמחה תצאו והכל בזכות אבותינו הקדושים שכ"א חפר והמשיך עלינו מי"ג מדה"ר וג"פ י"ג גי' ל"ט וזה שהתחיל משה אלה הדברים רומז לג"פ י"ג מדה"ר גי' ל"ט ע"ד שדרשו ז"ל בשבת מאלה הדברים ל"ט מלאכות.

ולמכיר נתתי את הגלעד ולמכיר במ"ק גי' י"ח שם אלקים בחילוף אותיות המאוחרות להשם הוא כמו כן מספר ולמכיר עה"כ ואמר ולמכיר נתתי את הגלעד מורה על אותיות הקודמין לשם אלקים והם אותיות אנדט"ם גי' ע"ד ויש עוד צירוף משם זה בחילוף אותיות המקודמות והוא "אם "גל כי אותיות המחולפות בשם אלקים כנ"ל הם אותיות לה"י כי אותיות א"ם אין מתחלפית כי אלף אין אות קודם לה ומ"ם לפני' ג"כ אות מ"ם וזהו גלעד מורה על ב' צרופים מחילוף הנ"ל נתתי לאותיות המאוחרות שמורין דין מצרפין אותיות הקודמות שהם רחמים ולכן הכוונה בין המצרים כתיב לכווין באותיות הקודמות לשם הוי' כי המשכת רחמים ע"י שם הוי' אך בימים אלו שמדה"ר כביכול נהפך לדין צריך להמשיך רחמים מאותיות הקודמות כי באור פני מלך חיים פי' פני לשון לפני המלך ה' והנה אותיות המוקדמות הנ"ל גי' כ"ב גי' מ"ק של בשמחה שגי' כ"ב וז"ש משנכנס אב ממעטין בשמח' ממשיכין הטובות ולהמתיק הדינים ע"י מיעוט פי' מ"ק של בשמחה שגי' כ"ב גי' שם טדה"ד הנ"ל והוא נגד כ"ב יום מי"ז בתמוז עד אחר ט"ב והם נגד כ"ב אותיות התורה גי' הטוב והם נגד כ"ב יום שהם יו"ט בפסח ושבועות וסוכות ור"ה ויוהכ"פ שהם יו"ט נגליים ובימים אלו שבין המצרים שאנחנו בעומק מאור שאין הטובות נגליים אנו צריכים בעת הזאת לברר נ"ק ואז העת לתקן הברית קודש לקבץ הנ"ק מעומק אשר אנחנו בה ואבותינו ראו כ"ז ולכן אחר מיתת אהרן שהי' בר"ח אב כתיב ותקצר נפש העם בדרך כי ראו הצרות שיעברו עלינו בימים אלו ולעתיד יתהפכו גם הכ"ב יום אלו לששון ולשמחה ויו"ט כמו הכ"ב יום שהם יו"ט עתה.

במררש ג' נתנבאו באיכה משה וישעי' וירמי' משל כו' הנה אמרו ז"ל שרמז י"ת לאדה"ר החורבן בהמ"ק שמתחילין באותיות איכה וז"ש לו י"ת איכה כמ"ש ויקרא ה' אל האדם ויאמר לו איכה נמצא שפי' תיבת איכה הוא מלשון איכה שכביכול י"ת שואל עלינו אי' ואיפה אנו עד ימצא אותנו ע"ד שכתוב מצאתי ישראל לכן ימצא י"ת אותנו כביכול וישמח עמנו וזה ע"י שאנו מבקשים אותו בגלות

ואנו שואלין אי' מקום כבודו להעריצו ולעתיד י"ת ימצא אותנו ואנו נמצא אותו י"ת ונאמר הנה אלקינו זה קוינו לו כו' ולכן האותיות שאמרו משה וישעי' וירמי' אחר הג"פ אותיות איכה האותיות לאחוריהם הם אי"ה לרמז מה שאנו מבקשים אותו י"ת ואומרים אי' מקום כבודו והוא י"ת שואל עלינו כמו ששאל לאדה"ר איכה איך עתה וגם באלו אותיות איה שאמרו אחר הג"פ איכה המשיכו עלינו אור השפע מג"ר משה המשיך אלף פלא כתר עליון ישעי' המשיך מה"ה ראשונה מהשם הוי' ירמי' המשיך מיו"ד שאותיות י"ה משם הוי' בחי' חו"ב והם אותיות איה מרמזים לג"ר וכן אותיות אין מרמזים לג"ר כי ה"ה כלולה מיוד וה"פ יו"ד גי' נו"ן ונעשה מאי' אותיות אין והנה י"ת ברא העולם הבריאה ע"ד נעוץ סופן בתחילתן ותחילתן בסופן וסוף מעשה במחשבה תחילה ולכן אותיות אין הם אותיות אני שבחי' אני מרמזת לבחי' אחרונה מלכות וז"ש ז"ל אני ה' נאמן לשלם שכר ונאמן לפרוע אף שהם שני הפכיים רק באמת אנו צריכין להבין הלא הבריאה הי' במחשבתו להטיב לנבראיו ואיך הי' במחשבה עליונה בחי' עונש רק באמת ישראל עלו במחשבה וכל הבריאה בשבילם והם עיקר הבריאה וברא י"ת להטיב להם וכל מי שיעמוד נגדם יהי' לו עונש גדול לא יוכל קום ומהשי"ת נותן ח"ו עונש לנו אמר הכתוב כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלקיך מיסרך ואמר הכתוב אשרי הגבר אשר תייסרנו יה שזהו עיקר הטובה ולעתיד יתגלה כל הטובות שעשה י"ת עמנו בגלות לאין שיעור וערך להם וכל שרי אוה"ע מודים עי"ז שמגיע לנו כל הטובות שרואים שכל זאת שמך לא שכחנו כמ"ש אם דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו כו' אם שכחנו שם אלקינו ועד"ז פי' כל רודפי' השיגוה כו' בין המצרים שאז משיגין אותנו איך אנחנו מאוד עם קדוש ונמצא שנאמן לפרוע ונאמן לשלם שכר הכל טובה לנו לכן עשה י"ת כל זה ולהשתלשל כל מה שהי' במחשבה הקדומה כמו שפי' שהקב"ה חישב את הקץ לעשות שמה שהי' במחשבה בא לעשי' וכן כאן עשה ה' אשר זמם מה שהי' במחשבה ולכן זמם גי' אני ה' כנ"ל שזה הי' במחשבה שיהי' שכר ועונש וכ"ז טובה לנו שבזה מראה י"ת הן הן גבורותיו ונוראתיו ועי"ז נחזור נדבק בו י"ת ועי"ז כל שרי האומות מודים שמגיע לנו להטיב לנו ועי"ז קורע י"ת כל בחי' לבושים ומסכים המבדילים רק יתגלה לנו פנימיות הקדושה וההטבה וז"ש בצע אמרתו בזע פרפורא דילי' כאמרם ז"ל ולכן תמצא אני ה' גי' פז ראשו כתם פז גי' אני ה' שעלה במחשבה בחי' שכר ועונש וכל מה שעבר עלינו וזהו הי' בחי' כתם דבר שמכהה הבהירות הגדול' ולעתיד יתגלה פנימיות הבהירות:

להפטורה מפ' הנ"לידע שור קונהו כו' שאמרו ז"ל במדרש שהשור געה וצעק שנולד משיח ישראל לא ידע זאת עמי לא התבונן שאין מבינים הטובות הגנוזות כו' שהכל טובות וע"ד שכתבנו בפ' בלק ע"פ הן עם לבדד ישכון בענין מ"ם סתומה ואוצר שיש בו גנזים טובים חותמים ונועלים אותם במנעולין טוב שלא יהנו אחרים ממנו ועד"ז האות סמ"ך וע"ד שכתבנו על ענין הסמ"ך בויהס כלב ועל מ"ם דויהם את מחנה מצרים כמ"ש בפ' שלח וז"ש אך טוב לישראל על כ"א יום שבין י"ז בתמוז לט"ב ע"ד הנ"ל שאוצר גנוז במקום שיש הרבה מנעולין ועד"ז ימים אלו שבין המצרים והם נגד כ"א יום מר"ה עד שמ"ע.

הוי גוי כו' כי כל החסדים ממשיכין מוחנותי את אשר אחון שהוא מקור י"ג מדה"ר וע"ד שהשיב י"ת למשה כה תאמר אהי' כו' כי משה שאל באיזה זכות יוציאם והשיב י"ת אע"פ שאינם עכשיו טובים וראוים לגאולה מ"מ אוציאם במה שאהי' להם לאלקי אח"כ וכן נוהג י"ת עם כל אדם במדה"ר אע"פ שאינו עכשיו טוב אומר י"ת הלא אהי' לו לאלקי כשישוב בתשובה ואהי' עי"ז לו לאלקי תיכף וזהו מדת ארך אפיים וז"ש הוי גוי רומז לי"ג מדה"ר הנמשכין לישראל דרך בחי' אות ו' שהו דוגמת צינור של הטבה וז"ש הוי גוי חוטא לשון חסרון כמו אני ובני שלמה חטאים שחסר לישראל השפעות י"ג מדה"ר הנמשך להם ע"י הוי' עם כבד עון ע"ד שכ' בס' ע"פ אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עון שמה שאינו חושב איזה זמן בה' נחשב לו זאת לעון לעצמו ועושה תשובה על כל רגע שלא חשב אז ב"ה וז"ש עם כבד כבד גי' הוי' זאת נחשב להם לעון כשאין חושבים בשם הוי' כמעט רגע והנה באמת הכל חסדים גדולים שעשה לנו י"ת בחרבן בהמ"ק ששפך חמתו על עצים ואבנים כמ"ש רז"ל וי"ל שלכן אוכלים מאכלי חלב מתחלת חודש אב עד ט"ב ע"ד דם נעכר ונעשה חלב ובריש כל מרעין אנא דם כמ"ש חז"ל נמצא כשנעכר ונעשה חלב הוא רפואה שנקראת ארוכה כי חסד נקרא גדולה שהוא בהתפשטות והנה חורבן בהמ"ק הי' רפואה לנו כנ"ל והכל נמשך ע"י העגל ושבירות הלוחות ולכן על שבירות הלוחות אמר י"ת למשה "ישר "כחך "ששברת ר"ת שם יכ"ש ר"ת "יחודך "כבבת "שמרם שע"י שבירת הלוחות נמשך שע"י שישמור בן יחידו כבבת עי"ז ישפוך חמתו על העצים והאבנים ועד"ז שבירת הלוחות ושם יכ"ש בחילוף "את "בש הוא מל"ב גי' חסד ומורה שהחסד אינו נראה רק הוא בלב וגנוז וכן מנעי קולך מבכי גי' כנ"ל ומשה אמר כי לא מלבי ע"ד הנ"ל ושם חדש אב מורה ג"כ רחמים כי אב מרחם על בנו גם אב אותיות א"ב כסדר מורה רחמים ואמרו ז"ל שבחורבן בהמ"ק בא אברהם כו' ואמר י"ת מה לידידי בביתי ר"ת ג"כ מל"ב מורה על חסד של אברהם שהראה לו שיהי' זה הכל חסד ואברהם טען בני היכן הם כי נתוסף לו ה' בשמו שעי"ז הוליד וה' מורה לה' חסדים וז"ש ללבי גליתי מורה ששם זה מל"ב שגדול החסד שבלב מאוד רק לאברי לא גליתי שאין החסד נראה וז"ש בצע אמרתו הוא לשון פשר דבר כי בראשי' נמי מאמר הוא ואעפ"כ א"א לכתוב בו ויאמר כי הוא בחי' מחשבה אם כן מה שקראו אותו מאמר הוא כי הוא ממוצע בין מחשבה לדיבור דוגמת פשר וז"ש בצע אמרתו שהוא רק אמירה שהוא דוגמת פשר בין מחשבה לדיבור שם החסד גנוז בבחי' עליונה זאת.